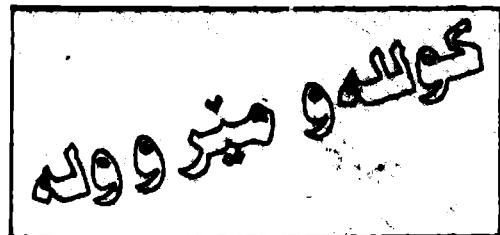

چیروک

هرگیز من پهندی ئەم چیروکم نەدەسەلماشد. وەنەبىت نەمەش لە كەللە رەقىم بۇۋىت، بەلكۆتا راھىيەك ھەرلە نەفامى مەندالى يەوه بۇو. لە مەسىلەيەدا من ھىنە لايىنگىرى كوللە كەم دەكىد كە تا ماوه بەكىش ھەر كە مىزروله بەكەم بىدىتىباھ بىن بەكەم پىا دەنا.

ئىستاش نەم پۈرۈداوە كورتەي دەي گېرمەوە بەومەبەستىيە كە ناقايىلى خۇم (كە ھەر وەك بۇشم دەركەوتە بۇچۇنىيەكى نەواو مەرفانەيە) بەرامبەر بە تېرىوانىنى ھوشمەندانە دەربىرم.

چەند رۈزىك لەمۇبەر كە تۇوشى (جۈرج ِ رامسەي) ھاتم لە چىشتىخانەيە كەدا شىۋى دەكىد بەكسەر ئەم چیروكەي مەندالىم وەپىر ھاتەوە. ھەرگىز نەم دىبۈوكەس بە جۈزۈ داماوى بەرۋالەتى يەوه ناشكرا بىتىابە جۈرنىكى ئەتوچاۋى بېرىبە ئاسمان دەت گوت ھەممۇقۇرساىىي جىهان بەسەر شانى بەوبىيە. مېش زۇر دىلم بىنى سووتا، بە بۇچۇنى خۇم وام داناكە دەبىت بىرا بەدەفتارەكە پۇتىكى نۇنى شەكاندېت، بۇيە بەرھە رووى چۈرمەن و تەوقۇم لەگەل كەردو

گۇتم:

- چۈنىت؟
- وەك دەبىت زۇر دىلم خۇش نى يە.
- ناشىت ھەمدىسان مەسىلە كە (تۇم) بىت؟
- ھەناسەيەكى ھەل كىشاو گوتى:
- بەلى خۇزىتى.
- باشە بۇچى بەرەلائى ناكەيت؟ چى ماوه لە دىيادا تۈبۈ نەكەيت؟ دەبىت ئىتىز بازىت كە ھەممۇ ھەولىك لە گەلبا بىن سوودە.

پىم وايە خىزان نى يە بەكىكى تىا نەبىتە گۇنى قۇر. (تۇم) يىش بىست سال بۇ بوبۇبوھ نەگەتى و شانى كەس و كارى گىرتىسووھە. خۇگەر بىشىت لە سەرەتاواھ ژىيانىكى پىاوانە دەست دايە، كارى دەكىردوژنى خواتىت بۇبە خاوهنى دوو مەنداڭ بەنەمالىي (رامسەي) يىش ھەممۇكەسانى خاوهن رېز بۇون ئىتىر بە ھەممۇ بۇچۇونىيىك وا چاھەرۋان دەكرا كە (تۇم) رامسەي ژىيانىكى سوودەندۇپاوانە بەسەر بىبات. بەلام رۈزىك ھەر لە خۇۋەبىن ئەوهى پىشىتەر ھېچ بەركىنەت راي گەباند كە ئارەزووی كاركىردىنە ماوه بەلە ژەن و مالىش بىزارەو.

لۇرسىتى: سۇمەرىتىت مۇھىم

لە كۆنگۈرانى لە ئېڭىلەمىزىلەر

محمد مصطفى
قەزەداغى

سەردەمى مەندالىم بەزۇرەملەن ھەندىك لە چىروكە ئەفسانەنى يە كانى (لافوئتايىن) يان بىن لە بەرده كەردم وزۇر بە ووردى پەندو ئامۇزىگارى بە رەوشتى يە كانىيان بۇيە كەلا دەكرەمەوە. يەكىك لەوانە چىروكى كوللەم مىرۇولە بۇوكە بە شىۋىبەكى وا دارىزىر رابۇولە مىشكى مەندالى بچە سېنىت كەلم جىهانە ناتەواوهدا ئەنجامى ھەمول كۆشش خەلاتەوھى ھەرزەمى و ھەلەشەيش سزايدە. ھەر وەك ئەم چىروكە نايابە بۇمان دە گېرىنەتەوە (بىبورن كە ناچارم شىتىك بىكىرمەوە ھەممۇ كەس گەر زۇر بەتەواوېش نەبىت دەبىزانىت) مىرۇولە بە درىزىلى هاۋىن رەنچ دەدات وزەخىرەزىستان دەخات، كوللەش بۇ خۇبى بەسەر چەلە گىياكە كە وە نىشتەتەوھە گۇرانى دەلىت. زستان دەيت و مىرۇولە بۇ خۇبى بىن خەمە، بەلام كوللە كە عەمارە كەمى ھېچى تىانى يە بە ناچارى پەنا بۇمۇرۇولە دەبات و بە كەرۈزانەوە داوايى كەمەك خۇراكى لى دەكتات، ئەوسا مىرۇولە پېرسىارە كلاسىكى يەكى دەكتات:

- ئەي هاۋىن رۇيىشت و برايمەوە تۇچىت كەد؟
- خوا بىن قەزات كات، شەوو رۇز گۇرانىم دەگوت.
- گۇرانىت دەگوت، ئەي بۇن اچىت ئىستاش بۇخۇت تېرى سەما بىكەيت؟

ساخته در دانشگاه فردیس بیت:

جاریکیمان (جورج) ته او شیرزه بود چونکه (توم) ندانه بود و له
بدندیخانه توند بکریت. ئەم مەسەلەیدى زۇد بە قۇرسى
گۈرتۈپ، ئەنچامە كەشى بى شەرمەزارى بود.

راسته تهم زیر سه هر دو خوییه رسته میشک بروج خود، آنقدر
سروییشی لی ههال کیشا بو به اتم همگیز اهده بدر کریشکی
وانی نه کردبو که له روی یاساوه بهر پرسیار بیت. دیاره که ئه
جاوه مهسه له گیشتیته شکات کردن ده بیت شنیشکی وانی
کردبیت شایانی سزا بیت. چونیش ده بیت لی گهربیت تاکه
برابه کت هه بیت له زیندان توند کریت ئوزلا مهی ئه هم
جاوه بان تهم دهستی بربیوو (کرونشو) ناویک بور کا برایه کسی
ای بورده بسرو و ته او سورو بیو و مسخر ئه وهی مهسه له که

گه-شیشه دادگاو دشی گوت نوم که هینده هیچ و پوچ بیت
 دهست سزای خوی و هرگز ریت ئم گیچه له ش حگه به
 چدرمه سره ری و ماندو بونه که پینچ سه دانه پا وند
 له سهر(جورج) کوت، خوگه رکاره که هر بوهند بوهستایه
 قهی نده کرد، به لام (جورج) که بیستی وا (سوم) و
 (کرونشو) هر که چه کی پاره که یان و هرگزت یه کسر بیکه و
 به رهه (میخت کارلو) تی یان ته قاند تیر له هه مو و ز یاندا ئوهوند
 تو ورده نه بوبو. ئه وانیش بو خویان به جو وته لموی مانگیکی
 خشان به سه زرد.

ثا بهم شیوه به بیست سالی رهبه ق توم پیشه‌ی قومار و رهیسزو
رابوواردن، سه‌ماخ خواردن و خواردن‌وه بوله گرانبه‌هاترین
چیختخانه کانداهینده رنیک پوش بود هر دهم دهت گوت ئیستا
له یاکه ده رهاته ووه.

که س نهی ده گوت ته مه نی له سی و پینچ سال پتھه هر چه ندھ
خویی له چل و شهش سال دابوو.

به و همه مسوو پر و پوچی یه شی یه و نده روح سوک بو و که
هم دردم ئاره زووت له هاوری بسه تی بورو خوشی و خوش
مه شربی یه که شی ته او کاری له پیاوده کرد. من بهش بهحالی
خوم ئوهه مسوو پاره بیدی لی ئسه نددم که چی هرگیز رقم لی ای
نه ده بسووهه. جار نه بورو گهر په نجا پاوه نددم بی بدایه و ام
هه است نه کر دیست که قهرزی به سه رمه و بهه. کمس نه بیو (توم

ده بیمه‌یت نیزدی به تاره زو وی دلخواه خوی را بوییریت. همه مهور
بری اینی به استنداد و مرزه نشیلک نه گذشتیا بی سود بورو. دهستی
له مال و منداز و فرمانه کهی هدل گرت و به پاره که مهی که
جه بیوه یه ک دووسالیک له پایته خته کانی همندیک له ولازانی
ثبور و پادا به خوشی رای بولارد. حاروبارکه دهنگ وباسی
ده فشاره ناهه مهاره کانی ده که ونه وه به رگونی که س و کاری
به او یه کی دل شکست ده بسون. ثموان غمی یستایان
نه بسو، جاری بونخوی باش رای ده بوارد، به لام ترسی ثدو
کاسه بان برو که پولی به دهسته وه نامینیت ثهوسا ده بست چی
پرو بذات! هینده نه برد بیستیان که دهستی داوه ته قهزو
نه کله. خویشی تابنی بی چا ور رو و بوسه ره رای شه و هش
هینده به شان و شه و کهت بوهه رگیز که س ملی الموه
نه ده کرد وه قهزوی بی بذات. من بهش به حالی خوم که سه
نه دیوه چه شنسی نه و دهست به پرو و هود نانیت بی ستم بیت
بـلـای نه و هوه هاوری بـهـتـی بهـتـنـهـ لـهـ هـمـوـ شـتـیـکـ نـاـسـانـترـ
بوو. نـیـدـیـ بـدـمـ هـاـوـرـیـ وـهـوـ بـرـادـهـ کـهـمـیـکـ پـارـهـیـ بـیـکـهـوـهـ دـهـنـاوـ
هـهـرـ دـهـمـ نـرـوـشـمـیـ نـهـوـهـ بـوـوـ کـهـ پـارـهـ نـهـوـیـارـهـ بـهـ بـوـرـابـوـارـدنـ وـ
خـوـشـیـ خـهـرجـسـیـ کـهـیـتـ ،ـ بـهـ لـامـ نـهـوـهـ بـوـدـابـیـنـ کـرـدنـیـ
پـیـوـیـسـیـ يـهـ کـانـیـ ژـیـاـنـ خـهـرجـیـ دـهـ کـهـیـ شـتـیـکـیـ بـیـ تـامـهـ .ـ
(جـوـرـجـ)ـ بـهـ پـیـچـهـ وـانـهـیـ نـهـوـهـ وـپـیـاوـیـکـیـ پـیـاوـانـهـ وـهـ بـیـزـ بـوـوـ
هـهـرـیـهـ نـدـهـ لـهـ وـانـهـ نـهـبـوـ بـهـ جـوـرـهـ رـایـانـهـیـ بـرـاـکـهـیـ فـرـیـوـ بـخـواتـ
کـهـ چـیـ تـوـمـ کـارـیـکـیـ وـایـ کـرـدـیـوـهـ سـهـرـیـ کـهـ نـهـیـ دـهـ تـوـانـیـ دـلـیـ
بـشـکـیـتـ وـیـارـمـهـتـیـ نـهـذـاتـ،ـ بـوـیـهـ ئـیـسـرـ بـشـتـیـ بـهـ بـمـ نـهـسـتـوـرـ
بـوـوـ.ـ یـهـ کـ دـوـ جـارـ بـهـ بـهـلـینـیـ نـهـوـهـ کـهـ دـیـتـهـ سـهـرـ بـارـوـژـ یـانـیـکـیـ
ئـاسـانـیـ نـوـیـ دـهـسـتـ بـیـ دـهـ کـاتـهـوـهـ،ـ دـهـسـتـ خـهـرـوـیـ کـرـدـوـپـارـهـیـ
بـاشـیـ لـیـ کـیـشـایـهـوـهـ وـهـ ئـوـتـمـبـیـلـ وـجـهـنـدـ پـارـجـهـ خـشـلـیـکـیـ جـوـانـیـ
بـیـ کـرـیـ .ـ

دوای ئوهه مهووبه زمانه (جورچ) گومانى نه ما كه ئوهه رىگىز دانانىيىت، ئىتىر يە كىجارى دەستى لى شت. ئېنچا (توم) بە جورىيىكى تر كە وته پارە لى كىشانە وەي. بۇ نۇمۇنە دەي گوت: من ھىچ پىم شەرم نى يە لە مەيخانە يە كىدا كار بىكم يابىمە شوفىر، خۇڭەر جورچ ئەمەيىن نەنگى يە با دووسىد ياخەندىكىم بىداتى ئەوا لە بەر ناوا ناو بانگى خىزانە كەمان وازدىنەم (جورچ) ناچارە بىو پارە كەدى دەدالىي. لاي ناخوش بىو پارىزەر يىكى وەك ئەم براكەي لە مەيخانە يە كىدا خەرىيىكى مەي گۈزان بېت وەپا يە خۇۋاتاكسىم يە كەمە لە بەر دەم بانە يە كىدا

بنیم و بیخمه کاریکهوه لهوباری ژیانهشدا که خواپنی رهوا
دیوم ثرکی خوم بهجی هیناوه.
- راسته.

- خولاریشت لهوه نی به که توم بمردهوام تهمه‌ل و هیچ و
پووج و داوین پیس بووه. ثوهندهش دهست بروبی ثابروو
بووه گهر به حهقیانهت بووایه دهبووئنهنجامی پهک که وتووخته
بووایه.
- راسته.

جورج سوره‌همل گهراو گوتی:

- چند هفته‌بهک لمه‌و بهر توم پسره‌ژنیکی خواست که به
دایکی دهشیا و ایششاش پسره‌ژن مردو نیو ملیون پاوه‌ندو
یهختیه‌ک، همراه‌ها خانویه‌ک له لنه‌دن و یهکنکی دیشی له
لادی بو بهجی هیشت. ئینجا جورج کیشای به میزه‌که‌داو
گوتی:

- باپیت بلیم، ثمه‌رهوانی‌یه. نهفره‌تی لی بیت رهوانی‌یه،
رهوانی‌یه.

که ته‌ماشای سه‌رو چاوه تووره‌کهی جورج‌سم کرد خوم
پن‌نه‌گیرا، دامه پرمه‌ی پیکه‌نینیکی و ها هینده‌ی نه‌مابوله
کورسی به‌کم به‌ریمه‌وه. ئیتر له‌روره‌وه جورج لیم زیزه به‌لام
توم زور جار له خانووه دلگیره‌کهی کله ناوجه‌ی (می‌فین) بو
نان خواردن بانگم ده‌کات جارو باریش گه‌رشتیکی که‌مم لی
قرز بکات ئه‌وه هر ناچاره‌ولی‌ی بووه‌ته خوو، ئه‌گینا هرگیز
ئه‌و قرزه له پاوه‌ندیک پترنی‌یه.

سه‌روچاوه

W. somerset maugham
Collectd short stories, Volume One.
pan Books in association with william Heinemann.

pp. 109-112

رامسیه‌ی نه‌ناسیت، ئه‌ویش هه‌موو که‌سی ده‌ناسی. هلس و
که‌وتیت به دل نه‌بوو، که‌چی به‌دهست خوت نه‌بوو خوشت
ده‌ویست.

(جورج)ی داماوه‌مووی سالیک له‌برانه‌فره‌تی‌یهی گه‌وره‌تر
بووه، به‌لام دهت گوت پیره‌میردینکی شهست ساله‌یه تا بلنی
سهر راست و ئیش که‌رو پیسا بووه. هه‌موو بیانی‌یهک له
سه‌عات نوونیووه تا شه‌شی ئیواره له فه‌رمانگه‌کهی بووه. له
ماوهی چاره‌که سه‌ده‌یه کی کارکردنیداً سالی له دووه‌هه‌فته زیاتر
پشووی ورنده‌گرت له مالیشه‌وه بوژنه‌کهی دلسوزترین میردو
بوچوار منداله‌که‌مشی باشترين باواک بووه. له که‌چی به به
ژیانی‌یهوه نه‌بوونیازی وابووه که ته‌مه‌نی بووه په‌نجاو پنج
خوی خانه‌نشین بکات وله خانوویه کی بچووکی لادنی‌یه‌کدا
خه‌ریکی با خداری بیت ویاری گولف بکات. بوئه و
مه‌بسته‌ش هه‌ردم سی‌یه‌کیکی دهست که‌وتیه که‌ی پاشه
که‌وت ده‌کرد. که ده‌چروش ساله‌وه دلخوش ده‌بوو
چونکه‌تومیش هه‌روه‌ها ده‌چووه ساله‌وه. ئینجا ده‌ستی پیکدا

ده‌داوه‌ی گوت:

- تائیستا توم که گه‌نج و جوان بووه هه‌مووشتیکی به ئاسانی بو
هاتوتیه پیش، به‌لام خوئه‌ویش هه‌رتاکه سالیک له‌من
بچووکتره‌و پاش چوار سالی دی ده‌بیتیه په‌نجا نه‌وساژیان
هه‌روا به ئاسانی بوی نایبیتیه گالتیه مندال. من که ده‌بمه
په‌نجا سی هه‌زار پاوه‌ند پیکه‌وه ده‌نیم، به‌لام توم ده‌که‌وتیه سه‌ر
ساجی عه‌لی و به‌زمه که خوش ده‌بیت بزانین ئه‌وجا کار‌ده‌کات
یان وک ده‌ستی که‌ربوی ده‌که‌وتیه ئای (جورج)ی داماوا من
هه‌میشیه به‌زییم پیادا هات‌ووه‌ته‌وه، ئیستاش کله نه‌کی‌یهوه
دانیشتوم نازانم ئاخو توم ج پوچکی بدفه‌ری تری شکاندوه!
به‌و شپر زه‌یه که پیوه‌ی دیار بوو پرسی:

- ده‌زانیت چی رووی داوه؟

چاوه‌ری بووم ناخوشتین هه‌والی له ده‌م بیستم له دلی خومدا
ووتم بلنی‌ی تاخیری‌یه که‌ی توم که‌وتیتیه داوی پولیس‌وه:
هه‌رجون بووه (جورج)که‌وتیوه دوان و گوتی:

- خولاریت لهوه نی‌یه که من له هه‌مووژیان‌مدادائیش که‌رو
سهر راست و به‌ریز بووم؟ دوای ئه‌وه‌هه‌موو په‌نج دان و دهست
گرتنه‌وه‌به‌شم خوا خوامه دهست که‌وتیکی بچووک پیکه‌وه